

واقع بینی های دبیرخانه کارگر تبریز
کارگران ساختمانی ایران
بی پناه ترین مزد بران کشور
احمد هدایتی

دبیر اجرایی خانه کارگر تبریز، درباره وضعیت کارگران ساختمانی و استراتژی اتحادیه های کارگری جهانی سازی و خصوصی سازی مطالبی را در روز نامه کار و کارگر ۸۴/۱۱/۴ مطرح ساخته که نباید از کنار آن به سادگی گذشت.

در استان های دیگر و در شهرهای بزرگ و کوچک باید از ابتکار ارزشمند سازمان میادین شهرداری تبریز در جهت تشکیل خانه های تلاش تجربه گرفت و با ایجاد آن ها و انتقال تجارب به یکدیگر در جهت احقاق حقوق کارگران ساختمانی که نا متشکل ترین کارگران ایران می باشند کاری انجام داد، در این جهت خانه کارگر تبریز لازم است پیگیری های خود را ادامه داده و سعی کند طرح "خانه تلاش تبریز" از بایگانی شهر داری تبریز خارج شود.

صادق زاده می گوید یکی از کارهای مهم برای کارگران ساختمانی ساماندهی بیمه کارگران ساختمانی و خانواده هایشان می باشد. این امر تحقق پذیر است، اگر از طریق مجلس، سازمان تامین اجتماعی، سازمان خدمات در مانی، دولت و نیز از همیاری خود کارگران ساختمانی و... در این جهت استفاده شود. به نظر می رسد یکی از منابع مهم استفاده از بودجه دولتی (مانند مردم روستا ها و بیمه روستائیان) همین است. با ایجاد خانه های تلاش به عنوان محلی برای تجمع کارگران ساختمانی ، باید اقدامات پوششی دیگری نیز به شرح زیر انجام داد:

شناسنامه دار کردن کارگران ساختمانی.

تیپ بندی کردن کارگران بر حسب تخصص.

ایجاد خدمات بهداشتی و رفاهی برای کارگران ساختمانی.

یکسان سازی و افزایش دستمزد کارگران.

تشکیل تعاونی های مسکن و مصرف کارگری.

بالا خره و از همه مهم تر ساماندهی بیمه کارگران ساختمانی .

خصوصی سازی و جهانی سازی مهم ترین چالش در حوزه روابط کار و دغدغه اصلی تشکیلات کارگری در سراسر جهان است. تعطیلی کارخانجات، تعویق در پرداخت حقوق و دستمزد کارگران، اخراج و عدم ثبات و امنیت شغلی، کاهش و افت کیفیت تولیدات و بروز آسیب های اجتماعی تنها نتایج عینی و ملموس این روند بوده و آثار پنهان و ناپیدای این روند نیز باید مورد بررسی و اهتمام ویژه نمایندگان کارگری برای حل مشکلات باشد. اینها را دبیر اجرایی خانه کارگر تبریز می گوید. اما از او "صادق زاده" باید پرسید: آنچه درباره آثار مخرب جهانی سازی و خصوصی سازی می گوئید، درست، اما بفرمائید که برای مقابله با امشکلات کارگاه آموزشی فوق چه کار می خواهد بکند؟

خصوصی سازی و تسلط بخش خصوصی غارتگر^۱ و وابسته به امپریالیسم و استعمار، دروازه های باز گمرکی و واردات بی رویه و قاچاق، نابودی تولید داخلی و در نهایت تعطیلی تمام بنگاه ها و کارخانه ها و موسسات تولیدی و بالاخره بوجود آوردن جمعیت بیکار

^۱ به طور کلی چه در ایران و چه در جهان دو نوع بخش خصوصی داریم یکی بخش خصوصی ملی که طرفدار تولید داخلی و صنایع داخلی و کنترل دروازه های گمرکی بر پایه منافع ملی و تمام مردم از جمله کارگران و کشاورزان و بطور کلی تولید کنندگان، و دیگری طرفدار و سینه چاک نئولیبرالیسم و استعمار.

و در آخر تولید میلیون ها فقیر و همراه با فساد و تباهی و..... از برنامه های جنایتکارانه سرمایه داری تجاری حاکم است که کاملاً در راستا همین نقش توسط امپریالیسم جهانی است. نئولیبرالیسم یعنی همین! این را آن ساده دلانی که با شعار "مرگ بر لیبرال" اینجا و آنجا راه می افتند می دانند؟ به آنها تفهیم کرده اید و واقعیت را شناسانده اید؟

نقش بانک جهانی، صندوق بین المللی پول و سازمان تجارت جهانی (WTO)، سازمان ها و اهرم های نئولیبرالیسم در سطح جهانی را برایشان بازگو کرده اید و یا مسئله فعلاً در حد شعار سیاسی "مرگ بر لیبرال" چماقی شده است برای کوبیدن بر سر و کله مخالفان یورش نئولیبرالیسم به کشور. یورشی که سرمایه داری تجاری حاکم عامل اجرای آنست.